

Sygn. akt I C 817/20

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2021r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Włodarek

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2021r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z/s w K.**

przeciwko pozwanemu **K. P.**

o zapłatę

w przedmiocie wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych

postanawia

zwolnić pozwanego od kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt I C 817/20

UZASADNIENIE

W dniu 20 lutego 2020r. powód Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. z/s w K. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego kwoty pieniężnej w wysokości 50,78zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot 33,08zł i 14,74zł odpowiednio od dnia 28 grudnia 2018r. i od dnia 26 stycznia 2019r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w K. (...)z dnia 2 marca 2020r. w sprawie o sygn. akt I Nc 729/20 uwzględniono w całości roszczenia powództwa i rozstrzygnięto o kosztach postępowania.

Pozwany wniósł skutecznie sprzeciw od opisanego wyżej orzeczenia.

Sprawę skierowano do rozpoznania na zasadach ogólnych.

W piśmie procesowym z dnia 1 października 2020r. powód zawarł oświadczenie o cofnięciu pozwu w całości wraz ze zrzeczeniem się roszczenia oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego powód podniósł, iż w dniu 25 września 2020r. pozwany dokonał na jego rzecz wpłat należności dochodzonych pozwem, co powoduje, że dalsze procedowanie w sprawie wskutek zaspokojenia powoda w całości w toku procesu przez pozwanego stało się bezprzedmiotowe.

Mając na uwadze treść art. 203 § 1 i § 2 kpc należało uznać, iż w przedmiotowej sprawie cofnięcie pozwu jest dopuszczalne.

Okoliczności sprawy wskazują, że oświadczenie woli o cofnięciu pozwu jest skuteczne, zgodne z prawem, zasadami współzycia społecznego i nie zmierza do obejścia prawa, co pozostaje w zgodzie z treścią art. 203 § 4 kpc.

W związku z powyższym, na podstawie art. 355 kpc, należało orzec jak w pkt 1. sentencji postanowienia.

O kosztach procesu, w pkt 2. sentencji postanowienia, orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 – 3 kpc oraz w oparciu o treść § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 ze zm.) oraz art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2020.755 – j.t. ze zm.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2020.1546 – j.t. ze zm.).

Powód wykazał w niniejszym postępowaniu, że wystąpienie z pozwem było niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony i faktycznie doszło do jego zaspokojenia w toku procesu.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, iż podjęcie przez powoda czynności procesowej polegającej na cofnięciu pozwu wiązało się ze swoistym jego zaspokojeniem w toku postępowania. Powyższa czynność procesowa, która wiązała się z rezygnacją z żądania pierwotnie ukształtowanego utworzyła po stronie Sądu możliwości umorzenia postępowania w myśl art. 355 w całości. Kwalifikacja przesłanek dokonanej oceny była uwarunkowana okolicznościami, które stanowiły motywację działania powoda.

W zaprezentowanych warunkach zachowanie powoda nie może być w żaden sposób traktowane jako rezygnacja z ochrony prawnej, której domagał się inicjując postępowanie sądowe i która pociąga za sobą skutki przewidziane 203 § 2 kpc, a stanowiło jedynie realizację uprawnień procesowych.

Zatem za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu należało uznać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie (por. pismo procesowe pozwanego k. 62-63), czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa. Podobnie pozwany, który płaci dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, chociaż przed otrzymaniem jego odpisu, z punktu widzenia przepisów kpc o kosztach procesu uważany jest za przegrywającego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty - por. postanow. SN z dnia 6 listopada 1984r. IV CZ 196/84, opubl. L., postanow. SN z dnia 20 sierpnia 1979r. I CZ 92/79, opubl. L., postanow. SA w S. z dnia 4 września 2014r. I ACa 346/14, opubl. L., postanow. SN z dnia 12 stycznia 2012r. IV CZ 117/11, opubl. L., postanow. SN z dnia 10 lutego 2011 r., IV CZ 111/10, opubl. L..

Należy również wskazać, iż zaniechanie powoda polegające na braku cofnięcia pozwu skutkowałoby wydaniem przez Sąd orzeczenia, co do meriti kończącego postępowanie oddalającego powództwo w całości – por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r. III CZP 119/13, orzeczenie SN z dnia 21 lipca 1951r. C 593/51, opubl. L., orzeczenie SN z dnia 21 sierpnia 1951r. C 733/51, opubl. L..

W tym miejscu należy wskazać, iż w ocenie Sądu po stronie pozwanego nie ujawniły się okoliczności warunkujące skorzystanie z zasady słuszności z art. 102 kpc.

Na marginesie należy tylko wskazać, iż obowiązkiem stron było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność ich twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc), czemu pozwany nie sprostował (por. pismo procesowe pozwanego k. 62-63).

Zgodnie bowiem z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc, art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. L. (...)nr (...)).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji postanowienia.